

Vydala:

ZŠ a MŠ Emy Destinové

nám. Svobody 3/930

Praha 6, 160 00

Školní rok: 2019/2020

1. číslo

Emy Destinové

1.

Ocenění

NAŠE ŠKOLA je držitelkou mnoha OCENĚNÍ a TITULŮ.

Většinu z nich můžete vidět ve vestibulu školy. Tady jsou alespoň některé:

Žáci NAŠÍ ŠKOLY dosahují také vynikajících SPORTOVNÍCH ÚSPĚCHŮ, o čemž svědčí množství POHÁRŮ, které by bylo velmi obtížné spočítat.

Víte proč má moucha křídla?
Aby ji nebolely nohy!

Víte, jak se řekne čínsky rozhledna?
Čumsem, Čumtam.

Přijde Tonda do zverimexu a povídá: „Prosím vydvu.“ „Aha, vydru!“ říká prodavač. Tak tady máš.

Jde Tonda po ulici a dva kolemjdoucí říkají: „Co to tady smrdí?!“ A Tonda odpoví. Vydva!

Víte, proč kostra nemůže na bungee jumping?
Protože na to nemá žaludek!

Zvířata se rozhodla jít na výlet a vedoucí lev říká: „Nezapomeňte si vzít batohy!“ Žába po něm opakuje. „A pláštěnky!“ říká lev. „A pláštěnky!“ opakuje po něm žába. Potom se to několikrát opakuje a lev zařve: „A ta zelená potvora zůstane doma! A žába říká: „Chudák krokodýl! Tolik se těšil!“

Přijde Martin z fotbalového zápasu a jeho maminka se ptá: „Tak co? Jak to dopadlo?“ „Tři nula jsme prohráli. Ale dal jsem tři góly!“

Přijde blázen na trh a ptá se trhovce: „Co je tady to červené?“ „To jsou jablka.“ odpoví trhovec. „Tak mi dejte 3 kila a každé zabalit zvlášť.“ Prodavač kroutí hlavou, ale poslechně. „A co je tady to malé kulaté?“ zeptá se znovu blázen. „To jsou třešně.“ odpoví trhovec. „Tak mi dejte 5 kilo a každé zabalit zvlášť.“ Trhovec si říká „náš zákazník, náš pán“ a poslechně. „A co je tady to černé?“ „To je mák a na to se vykašlete!“

Baví se spolu dva sousedé a jeden z nich povídá: „Pane, vaše kočka mi zabila vlčáka!“ „Ale jak to? To přeci není možné.“ „Ale je, zaskočila mu a on se udusil.“

Přijde pán k psychiatrovi a psychiatr se ho ptá: „Co by se stalo, kdybych vám utrhl jedno ucho?“ „Neslyšel bych.“ „Co by se stalo, kdybych vám utrhl i to druhé?“ „Neviděl bych.“ „A jak to?“ zeptá se psychiatr. „Spadly by mi brýle.“

Pepíček se baví tím, že volá do řeznictví a ptá se: „Máte prasečí ouška?“ A řezník odpoví: „Ano, ještě nám tu nějaké zbyly.“ A máte prasečí rypáček?“ „Ano, mám.“ „Máte prasečí nožičky?“ „Ano, máme.“ A Pepíček odpoví: „Vy ale musíte vypadat!“

Žáci ze 4. C

PODĚKOVÁNÍ

Závěrem chceme poděkovat **VÁM VŠEM**, kteří jste svými příspěvky i jakoukoliv pomocí pomohli udělat první malé krůčky našemu novému školnímu časopisu Emíny noviny. Jaké bude to další číslo? To záleží také na Vás!

Redakční tým: Anna Winterová, Johanka Sonlajtnerová, Eliška Vévodová, Lucie Hybšová, Jan Kratochvíle, Sava Bavelský, Zoe Langerová, Sofie Herblichová, Alice Pašková, Dominika Henzlová, Barbora Podzemná, Bára Burcalová

Grafická úprava: Johanka Sonlajtnerová

Výtvarná práce na titulní straně: Tereza Tomášková, 4. A

Výtvarná práce na poslední straně: Frederika Košťálová, 4. A

V příštím čísle:

- Rozhovor s paní zástupkyní ředitele Mgr. Jitkou Dvořákovou
- Literární ocenění žáků naší školy
- Příběh o nalezené kočičce
- Zprávy z Vánočních trhů
- Hra Hledání pokladu
- FOTOSOUTĚŽ
- a mnoho dalšího

Anička: „Tati, jaká je nejvyšší hora na světě?”

Tatínek: „Nevím.”

Anička: „A tati, kdo je prezidentem Ruska?”

Tatínek: „Nevím.”

Anička: „A tati, který stát je největší?”

Tatínek: „Nevím.”

Anička: „Tati, nevadí ti, že se pořád tak ptám?”

Tatínek: „Jen se ptej, Aničko, jinak se nic nedozvíš.”

: -)

Pepíček se ptá paní učitelky: „Paní učitelko, můžu být potrestán za něco, co jsem neudělal.”

Paní učitelka na to: „To v žádném případě.”

Pepíček: „Tak jsem neudělal domácí úkol.”

: -)

Povídají si tři chlapi a jeden říká: „Moje manželka četla Pata a Mata a narodila se jí dvojčata.”

Druhý říká: „Moje manželka četla tři prasátka a narodila se jí trojčata.” Třetí všeho nechá a běží domů a ostatní za ním volají: „Proč běžíš domů?” „Protože moje žena čte Alibabu a čtyřicet loupežníků!”

: -)

„Tati, je pravda, že mrkev je dobrá na oči?” ptá se malý Ládík. „Jistě, Ládíku, už jsi snad někdy viděl králíka s brýlemi?”

: -)

Starosta najme nového policistu. Policista se snaží udělat na starostu dojem. A tak v nástupní den říká: „Jsem připraven pracovat dvacet pět hodin denně.” Starosta na to: „Ale vždyť den má dvacet čtyři hodin.” A policista: „Jsem schopen vstávat o hodinu dřív.”

: -)

Tatínek podává Pepíčkovi sýr a Pepíček říká: „Ale tati, já nemám rád ementál!”

Tatínek se ho ptá: „A proč ne?” „Jsou v něm díry,” odpoví Pepíček. „Tak sněz sýr a díry nech na talíři!”

: -)

Pepíček se ptá maminky: „Mami, můžu se dívat na televizi?” Maminka: „Ano, Pepíčku, ale nezapínej ji.”

: -)

„Jak to, že máš z dějepisu čtyřku?” ptá se děda, „já jsem měl vždycky za jedna!” „Ale dědo, tenkrát byl dějepis o hodně kratší...”

: -)

Alice Pašková, 6. C

PAPÍRNICTVÍ OŘEZÁVÁTKO

Jdete do školy a zapomněli jste si sešit, pravítko, gumu či kružítko? Máme pro vás skvělou zprávu! Přesně 109, 1235 m od ZŠ Emy Destiniové jsme pro vás otevřeli nové Papírnictví Ořezávátka. Máme u nás skvělé ceny! Kružítko za 2 500 Kč anebo guma Zoidberg za 10 000 Kč! Když přijdete ještě dnes, můžete si koupit jedno kružítko za cenu dvou a dostanete druhé zdarma! Pokud k nám budete chodit pravidelně, obdržíte kartičku Čestný zákazník! S kartičkou Čestný zákazník budeme mít přístup k vašemu bankovnímu účtu a budeme si každý měsíc brát dvojnásobek vaší útraty.

OPAKUJI: **NAVŠTIVTE NÁS JEŠTĚ DNES A DOSTANETE SKVĚLOU CENU!**

Vojtěch Kozák a Ludvík Feygl, 7. C

Hádej, kdo to je

Nej

Reportáž

Víte, že:

hi

ha

Školní jídelna

Chytré hlavíčky

AKCE

Vážení a milí čtenáři,

než začnete listovat naším časopisem, rádi bychom se s Vámi podělili o některé myšlenky i plány do budoucna.

Každá škola žije svým vlastním životem – i ta NAŠE. Proto jsme se rozhodli vydávat školní časopis, který bude tento život více do detailů a z různých úhlů pohledů mapovat. Naším přáním je, aby příspěvky zde byly různorodé, zajímavé, zábavné i inspirující ... Zároveň časopis vytváří prostor pro vaši seberealizaci (i literární a výtvarnou). Můžete se s druhými podělit nejen o to, co umíte, ale také o to, nad čím zrovna přemýšlíte, co je pro vás důležité apod.

Výhledově plánujeme narození mladšího sourozence Eminých novin Destináčka (nebo Eminky ? ☺) – pro děti z MŠ a z 1. a 2. ročníků z budovy v Českomalínské ulici – s jejich tvorbou, ale i tvorbou pro ně, v čemž spoléháme především na vás starší.

Přejeme Vám, abyste si v tomto prvním čísle našeho čtvrtletníku našli „to své”. Zároveň Vás žádáme o shovívavost a toleranci, jelikož jsme nestihli všechno, co bychom si přáli, ani v kvalitě, jakou si představujeme do budoucna.

Váš Redakční tým

Obsah:

- NEJLEPŠÍ jídlo z naší ŠJ - str. 5
- ÚSPĚŠNÝ ŽÁK – str. 6
- Rozhovor s panem ředitelem + ... – str. 10 - 11
- Reportáž z útulku – str. 13
- NAŠE příběhy – str. 14
- a mnoho dalšího ...

O NÁZVU

Název Eminy noviny jste vybraly Vy – děti, z mnoha dalších názvů jako byly např. Destininka, Destiňáček, Destiňák, Emák atd. Přicházely jste také s dalšími originálními nápady jako: Emy dnes, Novinky z Destininky, Emin magazín apod.

V prvních měsících tohoto školního roku se konalo **MNOHO AKCÍ**, o nichž se můžete podrobně informovat na webových stránkách naší školy. Některých se zúčastnili všichni žáci (pokud zrovna nechyběli ☺), jiných některé ročníky (např. šesté), dalších některé třídy či jednotlivci. Zkrátka, pořád se u nás **NĚCO ZAJÍMAVÉHO DĚJE!** Rozhodně se nenudíme!

Třída 4. D se například zúčastnila mezinárodní výstavy **HRAVÝ ARCHITEKT** v Rožmberském paláci na Pražském hradě. Tématem bylo MOJE ARCHITEKTONICKÉ DĚDICTVÍ. Děti nakreslily budovu Národního divadla a 12 jejich obrázků bylo vybráno, aby putovalo do různých zemí světa.

Více na: <https://www.zsemydestinnove.cz/stranky/4-d>, <https://www.hravychitekt.cz/> nebo ve 4. D

Šesté ročníky se zúčastnily Adaptačního kurzu v Máchově mlýně.

GO Kurz

Adaptační kurz

Zeptali jsme se čtyř zástupců ze všech 6. tříd ohledně GO kurzu a jejich průměrná odpověď byla:

1) Jaká byla cesta?

Odpověď: **Cesta byla dobrá.**

2) Jaké byly chatky?

Odpověď: **Chatky byly malé a špinavé.**

3) Jak jste si užili hry?

Odpověď: **Hry byly zábavné a dobré.**

4) Jaká byla nejlepší hra?

Odpověď: **Nejlepší hra byla Sedánek, Lehánek.**

5) Jaký byl podle vás nejlepší učitel?

Odpověď: **za 6. A a 6. D: páni učitelé Hlubuček a Ullík**

za 6. B a 6. C: pan učitel Měchura

6) Jak vám chutnalo jídlo?

Odpověď: **Jídlo bylo dobré, lepší než ve ŠJ.**

7) Jak se vám líbil areál?

Odpověď: **Areál byl pěkný.**

8) Líbil se vám GO kurz?

Odpověď: **Všichni odpověděli ANO.**

!!! Pokud vás zajímá, jak se hraje Lehánek a Sedánek, ptejte se dětí z 6. tříd!!!

Jan Kratochvíle, 8.D

AKCE

Chytré hlavičky

Pro kluky i holky:

Komu vděčíme za kalhoty v Evropě?

Zdroj: Informaci jsem získal na výstavě Keltové, v nové budově Národního Muzea, Praha 1.

Na komentované prohlídce jsem byl v červnu 2019, výstava trvala do 31. 10. 2019.

O slonech:

Kolik mají sloni zubů a kolik klů?

- A) 2 kly a 20 zubů.
- B) 0 klů a 12 zubů.
- C) 2 kly a 4 zuby.
- D) 0 klů a 32 zubů.
- E) 2 kly a 32 zubů.

Zdroj: ZOO Tábor, ZOO světem letem

Řešení: Keltům. C) 2 kly a 4 zuby.

Teodor Zahradka, 4. D

Osmisměrka

S	L	A	M	P	A	M
T	L	Ů	T	S	Á	M
R	D	U	L	E	R	M
O	Á	O	N	D	I	O
M	U	N	S	C	Š	R
P	B	R	Ý	L	E	T
Í	Š	K	O	L	U	S

Slova:

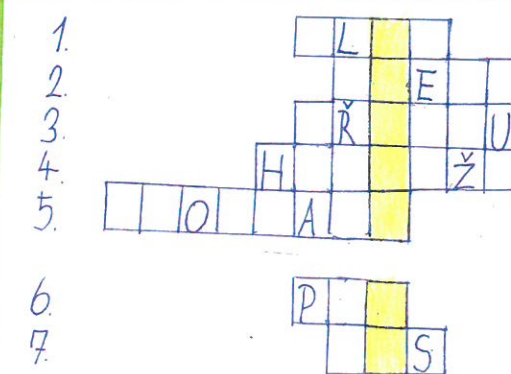
slunce, mrak, strom, dům, brýle, sloup, lampa, stůl

TAJENKA: _____

Žáci ze 4. C

- Co je opak slova ticho?
- V úle bzučí?
- Čím píšeme na tabuli?
- Je slizký a má ulitu, co je to?
- Jeden vyhraje a druhý?
- Nejlepší přítel člověka je?
- Hodně stromů dohromady je?

— — — — — ve škole.

3.C Jakub Janda

Víte, že :

... nejvyšší muž všech dob byl Robert Pershing Wadlow z USA? Při posledním měření 27. 6. 1940 byl 272 cm vysoký. Jeho chodidla byla dlouhá 47 cm a jeho ruce měřily 32,3 cm od zápěstí ke špičce prostředníčku.

... nejmenší stát na světě je Vatikán v Itálii? Jeho rozloha činí pouze 0,44 km². Žije tam okolo 900 lidí, z toho 167 kardinálů a papež.

... mezi nejchytřejší psí plemena patří bordel kolie, pudl, německý ovčák, zlatý retrívr a doberman?

... nejdelší žijící kočka na světě je Ludoovi z Velké Británie? 6. 10. 2015 jí bylo naměřeno 118,33 cm.

... nejdelší lidský tunel projetý psem na skateboardu byl sestaven z 30 lidí? Projel ho anglický buldok Otto z Peru.

... největšího shromáždění lidí převlečené za tučňáky se zúčastnilo 624 lidí?

... nejmenší auto světa je Peel P50? Je velké 1,32 m na délku, 1,2 m vysoké 1 m široké. Stojí asi stejně jako Porsche 911.

Zdroj: Guinnessova kniha rekordů

<https://www.sportovni-kynologie.cz/ze-sveta-psu/zajimavosti-ze-sveta-psu/10-nejchytresich-plem>

Anna Winterová, 7.A

Hádej, kdo to je?

Má o trochu více vlasů než vousů.

Vyučuje předmět, v němž se dozvíte o gravitaci a vztahové síle.

Má tlačítkový mobil.

Nosí brýle.

Kabinet sdílí i s paní učitelkou, která má titul PhDr.

Hádej, kdo to je?

Má netypickou barvu vlasů.

Je to třídní učitelka.

Číslo jejího kabinetu vám vznikne, když vypočítáte správně tento příklad $600 : 2 - 94 - 6 + 6$.

Učila zeměpis.

Má jiný titul než Mgr.

Jan Kratochvíle, 8. D

Rozhovor

s vedoucí ŠJ paní Jitkou Voříškovou

Jak dlouho vykonáváte tuto profesi?

10 let.

Jak dlouho pracujete na naší škole a líbí se Vám tady?

5 let. Líbí, moc!

Kolik má školní jídelna zaměstnanců a co je náplní jejich práce?

14 zaměstnanců, 2 administrativní pracovníce – objednávání obědů, placení, přijímání, prodej čipů, zajištění provozu kuchyně, 12 kuchařů

Zeptali jsme se v kuchyni:

Co vás při Vaší práci nejvíce baví a těší?

Práce je koníčkem.

Těší nás, když dětem chutná a chodí si přidávat.

Co je nejnáročnější?

Každý kuchař to má jinak – podle druhu jídla. Tak třeba dnes – buchtičky se šodó. Děláme už od rána od šesti a pořád nám ještě těsto kyne. (bylo 11. 45 hod.)

Kolik kilogramů masa je potřeba na řízky?

Asi 95 kg.

Kolik litrů mléka na krupicovou kaši?

120 až 160 litrů.

Zjistili jsme, že když je krupicová kaše, každé druhé dítě si chodí přidávat.

Můžete nám prozradit recept na Buchtičky se šodó?

Těsto: hladká mouka, vejčka, máslo, cukr, droždí, mléko

Krém: mléko, normální cukr, vanilkový cukr, pudink

Vzpomínáte si na nějakou legrační příhodu?

Tak třeba když dáte něco do trouby a zapomenete ji zapnout a pak se divíte, proč se nepeče.

Chcete něco vzkázat dětem?

Aby jídlo neodsuzovaly a aspoň ochutnaly.

E. Vévodová, 7. A, S. Bavelský, 6. C

A jak dopadla Anketa o NEJOBLÍBĚNĚJŠÍ jídlo z naší školní jídelny?

1. Buchtičky se šodó aneb Dukátové buchtičky s krémem
2. Boloňské špagety
3. Kuře na různé způsoby – ala kachna, pečené, na kari
4. Krupicová kaše
5. Pizza
6. Halušky
7. Tacos
8. Šišky s mákem
9. Tortilla
10. Řízek s bramborovým salátem (kaší, bramborami)

K dalším velmi oblíbeným jídlům patří: Smažený květák s bramborami a školní tatarkou, Rizoto po srpsku, Svičková, Bramborové knedlíky se špenátem a vepřovým masem, Lasagne, Vdolky, Vepřo knedlo zelo, Čočka na kyselo atd.

NEJOBLÍBĚNĚJŠÍ POLÉVKA:

1. Rajská
2. Vývar

K dalším oblíbeným polévkám patří: Hrachová, Gulášová, Čočková a další.

Ankety se zúčastnilo 23 tříd (včetně třídních učitelů a asistentů).

B. Podzemná, A. Winterová, 7. A, S. Bavelský, 6. C

Rozhovor

ÚSPĚŠNÝ ŽÁK

Dne 5. června loňského školního roku proběhlo v Písecké bráně vyhlášení a předání ocenění „Úspěšný žák“ žákům základních škol městské části Praha 6.

Vedení naší školy vybralo a ocenilo tři žákyně: Ninu Weissovou z 9. B, Emmu Veroniku Werbikovou z 5. D a Viktorii Bernovou ze 7. A.

s Ninou WEISSOVOU

Nina se na naši školu ráda vrací. Při jedné takové návštěvě 7. 11. 2019 jsme ji neplánovaně zastihly a položily jí pár otázek.

Za co jsi dostala ocenění?

Za reprezentaci a studijní výsledky. Vzhledem k tomu, že jsem byla skoro celý rok v nemocnici, tak jsem byla za to ráda.

Jak se ti líbí na nové škole? Stýská se ti?

Myslím, že tato škola (ZŠ Emy Destinové) velmi dobře člověka připraví na studium. Není to tady lehký, ale aspoň se člověk pak nebojí začátku na nové škole. Když člověk dává v hodinách pozor, tak se to dá. Stýská se mi po některých učitelích.

Chceš nám ještě něco říct?

I když se tahle škola může zdát jako nejhorší místo na světě, budete na ni rádi vzpomínat. :)

S Ninou jsme si povídaly delší dobu, ale nepodařilo se nám zaznamenat všechny její odpovědi na naše otázky, proto zveřejňujeme jen některé. Po celou dobu rozhovoru se smála a komunikovala velmi přátelsky.

Těšíme se zase na další setkání s ní.

E. Vévodová, S. Herblichová, A. Veličková, Z. Langerová, 7. C

s Emmou Verbikovou

Bývalá paní učitelka třídní Mgr. Hedvika Budilová nám o Emmě prozradila, že žila několik let v Austrálii a že je velmi skromná i milá. O tom, že je to pravda, jsme se mohly samy přesvědčit při setkání a krátkém rozhovoru s ní.

Jak dlouho jsi žila v Austrálii?

Asi 8 let.

Kolik ti bylo, když ses přestěhovala do Česka?

Asi 11 a půl.

Líbí se ti tady?

Jo, moc se mi tady líbí. Mám tady taky rodinu, babičku ...

Co se ti líbí nejvíc?

Asi kamarádi.

Jaké je tvé oblíbené jídlo?

Svíčková.

Chybí ti Austrálie?

Docela jo. Mám tam ještě rodinu.

Jezdíte tam?

Jo, jezdíme.

Co se ti nejvíc na Austrálii líbilo?

No, já nevím asi nevím ... asi všechno.

Pohladila sis někdy klokana?

Ne, bohužel ne. :-)

Se dvěma z nich se nám podařilo udělat krátký rozhovor.

Barbora Podzemná a Anna Winterová, 7. A

Výjimečné KAMARÁDSTVÍ

Začalo to tím, že já (Aurel) jsem hledala v 1. třídě tužku, bylo to hned první školní den. A Claudinka se mě zeptala, co hledám, a já, že tužku. Ta tužka byla taková s rybama! A Claudie mi ji pomohla najít ... No a takhle to pokračovalo tím, že jsme si pomáhaly. Tak mi automaticky došlo, že to bude asi dobrá kámoška. Nějak kolem 12. října 2018 jsme se OFICIÁLNĚ staly BFF (best friends forever). Proč až tak pozdě, když se známe od roku 2016? To by bylo na delší povídání ...

Aurelie Quarles a Claudie Herblichová, 4. D

Záchrana

MOTÝLKA

Šel jsem po škole domů. Vidím na chodníku motýla.

Beru ho do ruky a odnáším ho s sebou do tepla, aby nezmrzl.

Za pár minut mlátil svými křídly do okna. Chytl jsem ho asi deset minut. Když jsem ho chytl, ...

Upozornění: Neberte motýly do ruky, vadí jim to!

Sava Bavelský, 5. C

Každý se může někdy splést!

Z písemných prací i ústních zkoušení dětí:

Která významná postava z českých dějin „sedí na koni“ na Václavském náměstí?
Napoleon Bonaparte.

Co znamená zkratka NATO?

Severoatlantická ambulance. Severoatlantická aliance. Severoatlantická rezonance.

Popiš stavbu těla lišky.

Horní a dolní konečnosti a trus.

Více se můžete dočíst na: https://www.zsemydestinnove.cz/clanky/uspesny-zak_1

Naše příběhy

HIT třídy 3. C

Dne 17. 10. Se Veronika Špalková hlásila s umělou rukou, pak za chvíli zvonek crrrrrrrrr!
O přestávce kufříky na lavicích, děti vytahují špejle a v boxu na papíry zůstává 0 papírů.
O hodině se skoro všichni hlásí s umělou rukou a jak vidím, jeden kluk má na umělé ruce napsáno:
"PROSÍM VYVOLAT!" No, tak proč si tam taky něco nenapsat!
Tak jsem šla udělat rozhovor s Veronikou Špalkovou.
Veronika tvrdí, že to vymyslel její bratr Filip Špalek z 5. B. "Jak vás to napadlo?" "No, vždycky když se hlásím, tak mě bolí ruka. Bolí to asi všechny. Proto můj bratr vymyslel umělou ruku."

Potřebné:

1. Špejle
1. Papír
1. Lepidlo (lepenka)

PRAHA HOKEJ PRO

Kluků ze 4. B je oblíbená věc o přestávce i v družině hokej. Je to hokej, který se hraje na kolenou na zemi, prozatím se zmuchlaným papírem. Ale nám to vyhovuje! Je to ZÁBAVA! Hraje se rukou. Asi si to těžko představíte, že rukou se hraje hokej! HOKEJ, který vznikl od slova hokejka! Tak jsem vám to radši nakreslil. S mým jedním kamarádem máme ještě tým, jmenuje se PRAHA HOKEJ PRO, zkratka je PHP. Vyhráváme skoro všechny zápasy! Jsme nejlepší na světě, protože to ještě nikdo nevynalezl, aspoň prozatím.

Jestli se chcete podívat, hrajeme každou přestávku ve 107, pokud nám to paní učitelka nezakáže! :-)

Eduard Runt, 4, B

KALHOTY

Jednou v pátek jsem přišla do školy a všichni na mě divně koukali. Nevěděla jsem proč. Pak mi paní učitelka řekla, že mám naruby kalhoty.

Ingrid Grimmichová, 3. C

KOČKA

Mám kočku Ilku. Je hrozně tlustá, protože ji babička pořád krmí. Víte proč? Kočka vždycky na babičku udělá smutné oči. Já bych nikdy kočce nedávala, už ani z postele dolů neskočí! Kámoška Lea ji nakreslila jako tlustej sud, ale má i špeky.

Ingrid Grimmichová, 3. C

PYŽAMO

Jednou jsem šla do školy v pyžamu, protože jsme spali ve škole. Přímou před školou jsem spadla do kaluže. Na štěstí jsem měla náhradní pyžamo. Rychle jsem si ho vzala a šla se na záchod převléct.

Tamara Špálková, 4. B

Rozhovor

s Míšou Růžkovou

Každý něco umí! Míša z 9. A například umí nazpaměť všechna jména v kalendáři i s datem, u něhož je toto jméno uvedeno. Takže vám „rychlostí blesku“ řekne, kdy kdo má svátek. Stačí se jen zeptat na jméno. Např. „Martin?“ Odpoví: „11. listopad.“ „Soňa?“ Odpoví: „28. březen.“

Jak se naučila všechna ta jména v kalendáři?

Já jsem se to naučila v 5. třídě. Listovala jsem v kalendáři paní učitelky.

Taky moje maminka mi vozila kalendáře a z nich jsem se to učila.

Máš nějaké zvíře?

Mám kočičku.

A jak se jmenuje?

Jmenuje se Líza, ale říkám jí Cilka.

Jaká máš ráda jídla?

Pizzu, těstoviny, rýži ...

Baví Tě škola?

Ano.

Které předměty nejvíc?

Hudební výchova, výtvarná výchova, tělocvik. Nesnáším matematiku, fyziku, chemii. Jsou těžké.

Hraješ na nějaký hudební nástroj?

Hrála jsem na klavír, ale pak mě to nějak přestalo bavit, bylo to těžké.

Jaká je Tvá nejoblíbenější písnička?

„Stand by you“ od Rachel Platte.

Míša nám písničku anglicky zazpívala. A šlo jí to velmi dobře.

Co máš ráda?

Cinkací závory. Mám ráda, jak cinkají, když jede vlak.

Co nejraději děláš?

Buď si hraju, nebo natáčím na youtube.

Čím bys chtěla být?

Čišníčkou, cukrářkou, zpěvačkou nebo malířkou.

Míši moc děkujeme za rozhovor a přejeme jí, aby se jí něco z toho, čím chce být, splnilo.

B. Burcalová, A., Müllerová, A. Qurlles, 4. D

ZEĎ

Dne 4. 11. 2019 se jedna proměnila na vínově červenou. Nebyly dosud informováni ani žáci a možná ani učitelé. Z jakého důvodu, proč, jak a kdy se tato výstřednost objevila a proč tak náhle zmizela? Ve školním rozhlase nepodalí žádné informace o tom, že se něco takového stane. Pouze jedna zeď mezi učebnou 201 a 204, zahrnující dokonce i ředitelnu. Jednalo-li se o „vandalismus“ nebo naplánovanou akci, o tom můžeme pouze špekulovat.

Ludvík Feygl, 7. C

Foto: Eliška Vévodová, 7.C

Dobrý den,

určitě jste si nemohli nevšimnout toho, že stěna u ředitelny, sborovny a učebny 201 změnila nejen barvu, ale i svou celkovou vizáž. Mně osobně to velmi překvapilo a slyšela jsem, že ostatní zaujímají spíš negativní než pozitivní postoj. Všichni kolem zdi chodili, ale málokoho napadlo se zeptat, proč k takové změně došlo? Samozřejmě, že jste si mezi sebou vyměňovali názory, jako třeba, že je to z důvodu, aby byla zvýrazněna ředitelna, aby byla změna anebo i cokoliv jiného – fantazie přeci nezná mezí ... Skutečnost je ovšem taková, že stěna byla vytapetována pouze z důvodu natáčení reklamy, a proto nebyla udělaná tak pečlivě. Na závěr bych už jen chtěla dodat, že skutečnost bývá mnohdy jiná, než jaké mohou být naše bujné představy.

Eliška Vévodová, 7. C

Reportáž

Kočí útulek

Všichni jsme se už jistě někdy setkali se zatoulaným opuštěným nebo zraněným zvířátkem. První pomocí a zachytným bodem pro ně jsou různé SOS stanice a útulky. Zvířátkům v nich poskytnou potřebnou zdravotní péči, krmivo a snaží se jim zajistit pohodlný a útulný další život. V našem státě jsou některé útulky státní, ale většina je soukromých. Do jednoho takového útulku jsem se vydala i já. Chtěla jsem poznat lépe situaci zvířátek a vůbec celé běžné fungování. Navštívila jsem spoluzakladatelku kočího útulku Petru Pospíšilovou.

Zeptala jsem se na pár otázek:

Kdy útulek vznikl?

V roce 2002 založili Sdružení pro ochranu zvířat v krajní nouzi (pro zraněné a týrané kočky).

Kolik stojí se o útulek postarat na měsíc?

30-40 000 korun (krmivo, veterinář, stelivo, ...)

Kde na ně získáváte peníze?

Od sponzorů. Jedné kočce se na operaci skládalo spousta lidí. Třeba po deseti nebo dvaceti korunách. Opravdu každá koruna pomůže.

Jak se k vám kočky dostávají?

Lidé zavolají nebo napíší. Co je ovšem ale úplně nejhorší, když někdo napíše na Facebook „Na silnici leží zraněná kočka a hejbe se“ a čeká, až si toho někdo všimne.

Vychází spolu kočky dobře?

Vychází spolu dobře, protože jsou rády, že se o ně někdo stará. I když se občas vyskytne kočka, která je s ostatními nesnášlivá, a tak jí vyhledáváme individuální bydlení.

Je v útulku možné pracovat jako dobrovolník?

Pracují zde pouze dobrovolníci. Věkový limit je od třinácti let, ale na první schůzku s nimi musí přijít zákonný zástupce.

Je nějaký příběh kočky, který vám utkvěl v paměti?

Ano, je to kocour, který za tohle všechno může.

V roce 1990 nám přinesl rodinný přítel nemocného kocoura, ale naši rodiče ho nedovolili mít v bytě. Naštěstí je přemluvili (i když jen na pár týdnů, než pojedou na venkov), ale museli kocoura léčit a tak moc si na něj zvykli, že už ho nechťeli dát pryč. Asi za rok se pak ztratil a když ho hledali, uvědomili si, kolik ztracených koček se toulá venku. Kocoura asi za tři týdny našli, a tak rodiče, kteří nechťeli ani jednu kočku, založili právě tento útulek.

Máte nějaké webové stránky?

www.kocci-utulek.cz a také máme facebookové stránky. Zde se dají také darovat peníze a informovat se o dění v útulku.

Prosíme o sdílení a podporu.

Celá návštěva a povídání s Petrou bylo moc příjemné a poučné. Jsem moc ráda, že jsem takového obětavého člověka poznala osobně.

Je mi velkým příkladem a inspirací.

Na obrázku je kočka Elza po operaci a záchraně.

Petra s uzdravenou Elzou.

Lucie Hybšová, 7.A

Rozhovor

s panem ředitelem **Mgr. Otou Bažantem**

Proč jste se rozhodl pro tuto zajímavou práci?

Tato práce se mi zdála už od dětství zajímavá a smysluplná. Na základní škole jsem měl štěstí na dobré učitele a díky nim jsem se rozhodl pro tuto práci.

Co navíc obsahuje práce ředitele oproti práci učitele?

Kromě učení, kterého je pomálu, se jedná zejména o administrativní práce (výkazy, tabulky, statistiky, rozborů, apod.) Vedle toho mám na starost všechny zaměstnance školy, dbám na to, abychom správně hospodařili s přidělenými penězi, jednám s žáky, rodiči, nadřízenými orgány a hlavně za vše zodpovídám.

Co Vás na této práci těší a naopak mrzí?

Těší mě výsledky žáků naší školy. Jsem přesvědčený, že žáci jsou dobře připraveni pro střední školy, což dokazují i statistiky. V soutěžích získávají přední místa, rovněž ve SCIO testech si škola vede velmi dobře. Bohužel je málo žáků, kteří odcházejí na odborná učiliště, což je velká škoda, neboť řemesla mají budoucnost.

Mrzí mě, když vidím zničený nábytek a nepořádek na toaletách, protože vím, jaké úsilí musíme vynaložit, abychom mohli pořídit nové.

Jaké učíte předměty, kolik hodin týdně máte?

Jako ředitel školy s 33 třídami a 800 žáky učím pouze 5 hodin týdně. V letošním roce učím matematiku v 6. ročníku a výtvarnou výchovu ve 4. ročníku.

Co nejraději děláte ve svém volném čase, máte nějaký volný čas sám pro sebe?

Rád jezdím na chalupu, kde mám vedle pracovních povinností i čas na relax – preferuji cyklistiku, procházky, plavání a v zimě lyžování.

Je něco, co byste chtěl vzkázat dětem na naší škole?

Aby nebraly školu jako nutné zlo, ale snažily se získat co nejvíce vědomostí, protože po čase zjistí, že jsme to s nimi mysleli dobře. Aby si vážily široké nabídky jazyků, kroužků, studijních výjezdů a dalších aktivit, protože to není samozřejmostí – každá škola toto nenabízí. Jsem přesvědčen, že převážné většině našich žáků jde o to, aby dosáhli co nejlepších studijních výsledků a děkuji všem, kteří se aktivně podílejí na reprezentaci školy.

Děkujeme Vám za rozhovor! ☺

Eliška Vévodová a Zoe Langerová, 7. C

4. B

O panu řediteli je veřejně dobře známo, že je HODNÝ. Zeptali jsme se tedy dětí ve třídách, kde učí:

Jaký pan ředitel je?

hodný, sympatický, klidový, hodný
Jeden z nejlepších učitelů v naší škole
nejlepší učitel
je to ideální učitel pro naši třídu
je hodný a spravedlivý
hodný, milý
spravedlivý a hodný

Je moc hodný
Dělá se s ním trochu jiné obrázky než ve 2 skupině.
Je vtipný, je talentovaný

HODNÝ
8/10
MILÝ 10/10
HODNÝ 10/10
MILÝ A HODNÝ 10/10

VÍTPNÝ, TĚŠÍM SE NA VÝTVARNOU

10/10
dobře

Je hodný ale dokáže se naštvát
Je strašně hodný a vysvětluje velmi dobře.
JE SUPER A DOBRĚ UČÍ
je v pohodě
je klidový

milý a hodný
spravedlivý a hodný
hodný ale jde z něj někdy strach
je v pohodě ale umí i křičet.
je hodný
je v pohodě

Je hodný 10/10 Je to chytrý
dobrý a hodný muž. Pan ředitel má moc rád je hodný

Milejší a
má rád ředitele jakého znám.
on se hodný a vřelý
pomaha

Je hodný a moc milý.
JE HODNÝ, MILÝ A SYMPATICKÝ
Je velmi hodný.
Je HODNÝ a HODNÝ
Hodný a sympatický

Veselí

Milý, hodný a laskavý.
hodný spravedlivý a umí učit.
Milý, hodný a je mi sympatický.

JE HODNÝ A SKVĚLÝ
Chytrý, hodný umí naučit.
Hodný, spravedlivý umí naučit skvěle
Umí naučit, hodný, milý, sympatický

Je milý, hodný
ale i přísný.

Je fítný a milý.
Je zábavný.

HODNÝ

TEREZKA A GUSTÍK

Liška obecná

Je divoké zvíře šelmy psovitě, ale ve skutečnosti se spíše podobá kočkám. Dost často slyšíme, že je to škodná, že je přemnožená a myslivci ji rádi loví. Škodná se jí říká proto, že dost často napadá malé farmy, kurníky i obydlí lidí. Pro ni je lehké počkat si, až lidi usnou, a zajít na večeri ke slepicím. A tak to bylo i s našimi liščaty. Máma liška porodila tři malé šedivé kuličky. A tak, aby měla spoustu sil je nakrmit a ohlídat, chodila nedaleko k malé farmě, kde si pochutnávala na slepicích, domácích holubech či králících.

Farmář myslivec se jednoho dne našel a šel si s liškou vyřídit účty. Našel ji a zastřelil. Pak si všimnul, že jí ale teče mléko. Takže zastřelil lišku mámu. Našel noru, kde vytáhl tři malé, bezbranné šedivé kuličky, ještě slepé. Vzal je a odnesl k sobě na farmu, kde je ubytoval i ve své králíkárně. A později dal informaci svým kamarádům, že jsou k mání. On že si nechá jen jedno, to nejsilnější, protože měl malou zoologickou zahradu. A ty dvě ať si někdo vezme, nebo s nimi nakrmí jiné masožravé zvíře.

A protože moje maminka občas zvířátkům pomáhá, informace se dostala až k ní. Druhý den už jsme seděli v autě a jeli skoro až na Moravu. Tam jsme si miminka vyzvedli, přendali do boxu, kde se skoro ztratila, jak byla malinkatá. A vyrazili zase zpět směr Praha. Celé auto strašně smrdělo. Liščí miminka byla počůraná a pokakaná a strašně kňourala. Doma jsme je vykoupali, nakrmili a pojmenovali. Holčička byla Tereška a kluk Gustík. Terka byla mnohem větší. Dostali kočičí mléko a šli spokojené spát. Náš pes Agáta je neustále chodila kontrolovat. Miminka dostávala 6x denně kočičí mléčko a po pár dnech i kočičí konzervy. Neustále byla počůraná a pokakaná. V přírodě to tak dělají, aby se podle pachu poznali. Takže jsme je často koupali. Oba dva si mysleli, že Agáta je jejich maminka, pokaždé když ji viděli, běželi za ní, vrtěli ocáskem a radostí pískali. Agáta je hlídala, čistila jim kočičí zadek a občas i napomenula. Na záchod se naučili chodit na kočičí záchod. Začínali vnímat, co se po nich chce.

Liščata rostla a byl čas jim najít nový domov. Jednoduché to vůbec nebylo. V zoologických zahradách je nechtěli, ani žádný zoo koutek, žádné farmy. Gustík byl mnohem menší, slabší a takový moulá. Nakonec odjel na statek do Jičína jako první. Měl i prý spoustu nových zvířecích kamarádů. Terku jsme měli ještě asi o 14 dní déle. Byla to potvora, ale strašně chytrá a mazlivá, chodila za námi jako pejsek. A nakonec i ona se dostala do nového domova. Odjela ke kamarádovi, kde bydlela ze začátku v kotci. Jezdili jsme za ní každý týden, protože se jí stýskalo a nám taky. Pak jsme čas protahovali jednou za 14 dní, pak za tři týdny. Kamarád Filip jí postupně připravoval na život venku. Začínal je učit lovit. Bylo to neuvěřitelné, jak z malé lištičky se stává dospělá a znovu divoká. Nakonec přišel i její den D. Kotec se otevřel a Terka prý přes dvě hodiny koukala na otevřená vrata, pak sebrala odvalu, vylezla a utíkala směrem k lesu. Prý se ještě jednou vrátila, ale pak zas utekla zpět do své divočiny, kam patří.

Ve druhé třídě jsem je s mamkou donesla ukázat spolužákům.

Bára Burcalová, 4.D

Skutečně se zde natáčela reklama na školu před padesáti lety. Tak takhle nějak to mohlo vypadat.

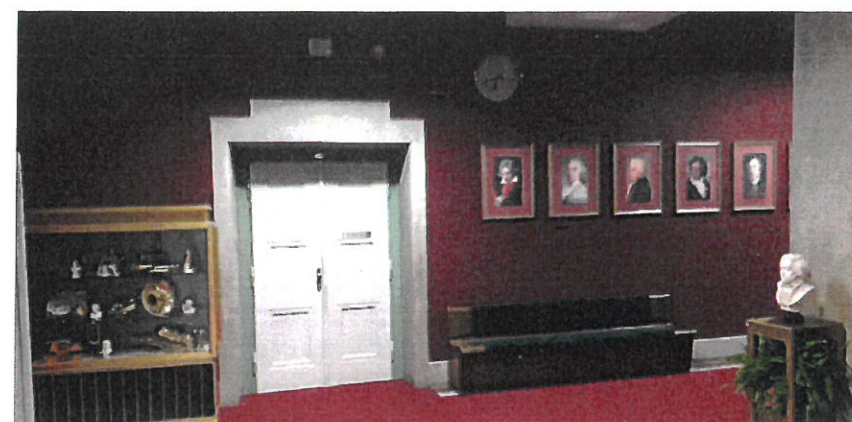

Foto: pan školník Jiří Voráček

O Emě

Chodíme do ZŠ Emy Destiniové, někdo rok, někdo 6 let, a myslím, že určitě všichni víme, že Ema byla operní pěvkyně. Ale víte vlastně vůbec, kde se narodila, jaké bylo její rodné jméno, nebo jak a kdy zemřela? Podle mě to moc lidí na téhle škole neví, tak jsem se rozhodla pro vás napsat článek s nějakými zajímavostmi o jejím životě.

Narodila se 26. února 1878 v Praze do dobře známé a vážené rodiny. Její rodné jméno bylo Emilie Paulina Jindřiška Kittlová, Ema Destiniová bylo pseudonym. K příjmení Destiniová se rozhodla, protože její učitelka zpěvu se tak jmenovala. Svůj krásný hlas zdědila po své matce. Poprvé úspěšně vystoupila v roce 1898 ve scéně berlínské Krollovy opery v opeře Sedlák kavalír. V roce 1923 se provdala za důstojníka čsl. letectva Josefa Halsbacha. Těžce onemocněla a včasná operace jí zachránila život. Kvůli špatnému hospodaření (svému i svého manžela) se zadlužila. 28. ledna 1930 podstoupila operaci očí, během níž došlo k prudkému zhoršení jejího stavu, patrně v důsledku mozkové mrtvice. Téhož dne v Českých Budějovicích zemřela ve věku 51 let.

Tvrdí se, že měla na svém těle vytetované hady, sbírala starožitnosti a částečně se věnovala vyučování zpěvu.

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ema_Destiniov%C3%A1

<https://www.trebonsko.cz/ema-destinova>

Anna Winterová 7.A